

I

(Zakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP (EU) 2015/2240 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. novembra 2015

o uvedbi programa za interoperabilnostne rešitve in skupne okvire za evropske javne uprave, podjetja in državljanke (program ISA²) kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 172 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ministri so v več ministrskih deklaracijah (24. novembra 2005 v Manchestru, 19. septembra 2007 v Lizboni, 18. novembra 2009 v Malmöju in 19. aprila 2010 v Granadi) Komisijo pozvali, naj olajša sodelovanje med državami članicami z uvedbo čezmejnih in medsektorskih interoperabilnostnih rešitev, ki bodo zagotovile učinkovitejše in varnejše javne storitve. Poleg tega so države članice potrdile, da je treba z manj viri zagotavljati boljše javne storitve ter da je potencial e-uprave mogoče povečati s spodbujanjem kulture sodelovanja in izboljšanjem pogojev za interoperabilnost v evropskih javnih upravah.
- (2) Komisija je v svojem sporočilu z dne 19. maja 2010 z naslovom „Evropska digitalna agenda“, ki je ena od vodilnih pobud njene strategije Evropa 2020, poudarila, da je interoperabilnost bistvenega pomena za čim boljše izkoriščanje družbenega in gospodarskega potenciala informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ter da je zato lahko digitalna agenda uspešna le, če je zagotovljena interoperabilnost.

⁽¹⁾ UL C 12, 15.1.2015, str. 99.

⁽²⁾ UL C 140, 28.4.2015, str. 47.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 23. novembra 2015.

- (3) Komisija je v svojem sporočilu z dne 16. decembra 2010 z naslovom „Za interoperabilnost evropskih javnih storitev“ predstavila evropsko strategijo interoperabilnosti (EIS) in evropski interoperabilnostni okvir (EIF).
- (4) Interoperabilnost lajša uspešno izvajanje politik in predstavlja velik potencial za preprečevanje čezmejnih elektronskih ovir ter zagotavlja vzpostavljanje novih skupnih javnih storitev na ravni Unije ali utrjevanje tistih v razvoju. Omogoča zlasti učinkovito in uspešno izvajanje politik, ki so opisane v naslednjih uvodnih izjavah.
- (5) Na področju notranjega trga Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa, da morajo države članice ponudnikom storitev omogočiti, da lahko vse postopke in formalnosti, ki so potrebni za zagotavljanje storitve zunaj države članice ustanovitve, opravijo elektronsko in čezmejno.
- (6) Na področju prava družb Direktiva 2012/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ zahteva, da se prek osrednje platforme zagotovi interoperabilnost centralnih in trgovinskih registrov ter registrov družb držav članic. Medsebojna povezanost registrov družb bo zagotovila čezmejno izmenjavo informacij med registri ter olajšala dostop podjetij in državljanov na ravni Unije do podatkov o družbah, s tem pa bo povečala pravno varnost v poslovnem okolju v Uniji.
- (7) Na področju okolja Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ zahteva sprejetje skupnih izvedbenih pravil, ki določajo tehnično ureditev za interoperabilnost. Navedena direktiva zahteva zlasti prilagoditev nacionalnih infrastruktur, da se zagotovita čezmejna interoperabilnost in dostopnost do zbirk prostorskih podatkov in storitev po vsej Uniji.
- (8) Na področju pravosodja in notranjih zadev je večja interoperabilnost med evropskimi zbirkami podatkov osnova za vizumski informacijski sistem ⁽⁴⁾, schengenski informacijski sistem II ⁽⁵⁾, evropski daktiloskopski sistem ⁽⁶⁾ in portal e-pravosodje ⁽⁷⁾. Poleg tega je Svet 24. septembra 2012 sprejel sklepe, v katerih je pozval k uvedbi evropskega zakonodajnega identifikatorja in poudaril potrebo po interoperabilnostnem iskanju in izmenjavi pravnih informacij, objavljenih v nacionalnih uradnih listih, z uporabo enoličnih identifikatorjev in strukturiranih metapodatkov. S sodelovanjem med Evropsko agencijo za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice ter programom, ustanovljenim s tem sklepom, bi lahko ustvarili sinergije, ki bi jima koristile pri doseganju svojih ciljev.
- (9) Interoperabilnost v lokalnih, nacionalnih in evropskih javnih upravah lajša doseganje ciljev, ki jih je Evropski parlament določil v svoji resoluciji z dne 29. marca 2012 o poročilu o državljanstvu EU iz leta 2010: Odpravljanje ovir za pravice državljanov EU.
- (10) Interoperabilnost je ključni dejavnik za uspeh, kar zadeva carine, obdavčevanje in trošarine, pri upravljanju vseevropskih sistemov IKT po državah članicah in podpiranju interoperabilnostnih poslovnih storitev, ki so financirane v okviru programov Fiscalis 2013 in Carina 2013. Ta programa izvajajo in upravljajo Komisija in nacionalne uprave. Sredstva, ustvarjena v okviru programov Fiscalis 2013 in Carina 2013, so na voljo za

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36).

⁽²⁾ Direktiva 2012/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o spremembi Direktive Sveta 89/666/EGS ter direktiv 2005/56/ES in 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede povezovanja centralnih in trgovinskih registrov ter registrov družb (UL L 156, 16.6.2012, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (Uredba VIS) (UL L 218, 13.8.2008, str. 60).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 381, 28.12.2006, str. 4).

⁽⁶⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2725/2000 z dne 11. decembra 2000 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Dublinske konvencije (UL L 316, 15.12.2000, str. 1).

⁽⁷⁾ <https://e-justice.europa.eu>

izmenjavo in ponovno uporabo na področju drugih politik. Poleg tega so bile države članice in Komisija v sklepih Sveta z dne 26. maja 2014 o reformi upravljanja carinske unije EU objavljene, da oblikujejo strategijo za skupno vodene in upravljane informacijske sisteme na vseh s carino povezanih področjih.

- (11) Na področju zdravstva Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa pravila za lažji dostop do varnega in visokokakovostnega čezmejnega zdravstvenega varstva. Navedena direktiva je zlasti vzpostavila mrežo e-zdravje za premagovanje izziva v zvezi z interoperabilnostjo elektronskih zdravstvenih sistemov. Mreža e-zdravje lahko sprejme smernice o najmanjšem nizu podatkov, ki se v primeru nenačrtovane ali nujne oskrbe izmenja čezmejno in o čezmejnem izdajanju e-receptov.
- (12) Na področju evropskih skladov člen 122 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ zahteva, da vse izmenjave informacij med upravičenci in organi upravljanja, organi za potrjevanje, revizijski organi in posredniški telesi potekajo prek sistemov za elektronsko izmenjavo podatkov. Ti sistemi naj bi olajšali interoperabilnost z nacionalnimi okviri in okvirom Unije ter upravičencem omogočali, da vse zahtevane informacije predložijo samo enkrat.
- (13) Na področju informacij javnega sektorja Direktiva 2013/37/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ poudarja, da bi morali organi javnega sektorja, kadar je to mogoče in primerno, dokumente dati na voljo v odprtih in strojno berljivih formatih, skupaj z njihovimi metapodatki, z največjo stopnjo natančnosti in ločljivosti, v formatu ki zagotavlja interoperabilnost, ponovno uporabo in dostopnost.
- (14) Na področju elektronske identifikacije Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ vzpostavlja interoperabilnostni okvir za namene interoperabilnosti nacionalnih programov elektronske identifikacije.
- (15) Na področju standardizacije IKT Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ navaja interoperabilnost kot bistveni rezultat standardizacije.
- (16) Na področju raziskav in inovacij Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ o vzpostavitvi Obzorja 2020 jasno navaja, da so interoperabilnostne rešitve in standardi na področju IKT ključnega pomena za sklepanje industrijskih partnerstev na ravni Unije. Sodelovanje na skupnih in odprtih tehnoloških platformah s posrednimi učinki in učinki vzvoda bo številnim deležnikom omogočilo, da izkoristijo nova dognanja in ustvarjajo nadaljnje inovacije.
- (17) Na področju javnega naročanja direktive 2014/23/EU ⁽⁷⁾, 2014/24/EU ⁽⁸⁾ in 2014/25/EU ⁽⁹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta od držav članic zahtevajo, da izvajajo elektronsko javno naročanje. Določajo, da morajo biti

⁽¹⁾ Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu (UL L 88, 4.4.2011, str. 45).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

⁽³⁾ Direktiva 2013/37/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o spremembi Direktive 2003/98/ES o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 175, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

⁽⁷⁾ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁽⁹⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštinih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

orodja in naprave, ki se uporabljajo za elektronsko komuniciranje, ter njihove tehnične lastnosti interoperabilni z izdelki IKT v splošni uporabi. Poleg tega Direktiva 2014/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ za zagotovitev interoperabilnosti med sistemi za izdajanje elektronskih računov po vsej Uniji določa vzpostavitev evropskega standarda za izdajanje elektronskih računov pri javnem naročanju.

- (18) Zato je pomembno, da bi se morala politika v zvezi z interoperabilnostjo in njene možne uporabe usklajevati na ravni Unije na čim bolj učinkovit in, kar zadeva končne uporabnike, najbolj odziven način. Da bi odpravili razdrobljenost v interoperabilnostnem okolju v Uniji, bi bilo treba spodbujati skupno razumevanje interoperabilnosti v Uniji in celostni pristop k interoperabilnostnim rešitvam.
- (19) Interoperabilnost je tudi temeljni element Instrumenta za povezovanje Evrope (IPE), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, kar zadeva področje širokopasovne infrastrukture in storitev. Uredba (EU) št. 283/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ o smernicah za vseevropska omrežja na področju telekomunikacijske infrastrukture izrecno navaja, da so med operativnimi prednostnimi nalogami za IPE tudi interoperabilnost, povezljivost, trajnostna vzpostavitev, delovanje in nadgradnja vseevropskih infrastruktur za digitalne storitve ter njihovo usklajevanje na ravni Unije. V Uredbi (EU) št. 283/2014 so za olajšanje čezmejne interoperabilnosti zlasti določeni tako imenovani gradniki, kot so e-identifikacija, e-dostava in samodejno prevajanje.
- (20) Svet je na politični ravni večkrat pozval k še večji interoperabilnosti v Evropi in k nadaljevanju prizadevanj za posodobitev evropskih javnih uprav. Dne 24. in 25. oktobra 2013 je Evropski svet sprejel sklepe, v katerih je poudaril, da bi bilo treba nadaljevati s posodabljanjem javnih uprav s hitrim uvajanjem storitev, kot so e-uprava, e-zdravje, e-izdajanje računov in e-naročanje, ki temeljijo na interoperabilnosti. Zavezanost držav članic je bistvena, da bi zagotovili hitro vzpostavitev interoperabilne e-družbe v Uniji in sodelovanje javnih uprav pri spodbujanju uporabe spletnih postopkov. Za vzpostavitev učinkovitejše, poenostavljene in uporabnikom prijazne e-uprave bo morda treba tudi, s podporo držav članic, nekoliko prilagoditi evropske javne uprave. Učinkovite spletne javne storitve so bistvene za krepitev zaupanja podjetij in državljanov v digitalne storitve.
- (21) Uvedba interoperabilnosti zgolj v enem sektorju je povezana s tveganjem, da bi sprejetje različnih ali nezdružljivih rešitev na nacionalni ali sektorski ravni ustvarilo nove elektronske ovire, ki bi ovirale pravilno delovanje notranjega trga in s tem povezan prost pretok, ter negativno vplivalo na odprtost in konkurenčnost trgov ter na zagotavljanje storitev splošnega interesa za podjetja in državljanje. Za zmanjšanje tega tveganja bi morale države članice in Unija okrepiti skupna prizadevanja za preprečevanje razdrobljenosti trga. Zagotoviti bi morale čezmejno ali medsektorsko interoperabilnost pri izvajanju zakonodaje, hkrati pa zmanjšati upravna bremena in stroške ter izboljšati učinkovitost, in spodbujati skupno dogovorjene rešitve IKT in hkrati zagotoviti ustrezno upravljanje
- (22) Pri uvajanju, izboljševanju ali upravljanju skupnih rešitev bi morale vse pobude, kadar je to primerno, graditi na izmenjavi izkušenj in rešitev ter na izmenjavi in spodbujanju najboljših praks, tehnološke nevtralnosti in prilagodljivosti, pri tem pa vedno upoštevati načela varnosti, zasebnosti in varstva osebnih podatkov, ali pa bi jih moralo to spremljati. V zvezi s tem bi bilo treba spodbujati skladnost z EIF ter odprtimi specifikacijami in standardi.
- (23) Več zaporednih programov je poskušalo zagotoviti skladen razvoj in izvajanje globalnih in sektorskih strategij interoperabilnosti, pravnih okvirov, smernic, storitev in orodij za izpolnjevanje zahtev vseevropskih politik, kot so: (i) program za izmenjavo podatkov med upravami (1999–2004) (program IDA), vzpostavljen z Odločbo

⁽¹⁾ Direktiva 2014/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o izdajanju elektronskih računov pri javnem naročanju (UL L 133, 6.5.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 283/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o smernicah za vseevropska omrežja na področju telekomunikacijske infrastrukture in razveljavitvi Odločbe št. 1336/97/ES (UL L 86, 21.3.2014, str. 14).

št. 1719/1999/ES ⁽¹⁾ ter Sklepom št. 1720/1999/ES ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta; (ii) program za interoperabilno zagotavljanje vseevropskih e-vladnih storitev javnim upravam, podjetjem in državljanom (2005–2009) (program IDABC), vzpostavljen s Sklepom 2004/387/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾; in (iii) program za interoperabilnostne rešitve za evropske javne uprave (2010–2015) (program ISA), vzpostavljen s Sklepom št. 922/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Program, vzpostavljen s tem sklepom, bi moral temeljiti na izkušnjah, pridobljenih s temi programi.

- (24) Dejavnosti v okviru programov IDA, IDABC in ISA so pomembno prispevale k zagotavljanju interoperabilnosti pri elektronski izmenjavi informacij med evropskimi javnimi upravami. Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 20. aprila 2012 o konkurenčnem enotnem digitalnem trgu – e-uprava kot vodilna sila priznal prispevek in ključno vlogo programa ISA pri snovanju, spodbujanju in podpiranju izvajanja interoperabilnostnih rešitev in okvirov za evropske javne uprave, pri doseganju sinergij ter spodbujanju ponovne uporabe rešitev ter pri prenosu zahtev javnih uprav glede interoperabilnosti v specifikacije in standarde za digitalne storitve.
- (25) Sklep št. 922/2009/ES preneha veljati 31. decembra 2015. Zato je potreben nov program Unije za interoperabilnostne rešitve za evropske javne uprave, podjetja in državljane (v nadaljnjem besedilu: program ISA²), da se razvija, vzdržuje in spodbuja celosten pristop k interoperabilnosti, da bi se odpravila razdrobljenost v interoperabilnostnem okolju ter preprečile elektronske ovire v Uniji; da se olajša učinkovita in uspešna elektronska čezmejna ali medsektorska interakcija med evropskimi javnimi upravami na eni strani ter med evropskimi javnimi upravami in podjetji ter državljani na drugi; da se prepoznava, oblikuje in upravlja interoperabilnostne rešitve, ki podpirajo izvajanje politik in dejavnosti Unije; ter da se evropskim javnim upravam olajša ponovno uporabo interoperabilnostnih rešitev.
- (26) Poleg evropskih javnih uprav so končni uporabniki interoperabilnostnih rešitev tudi podjetja in državljani, saj uporabljajo elektronske javne storitve, ki jih zagotavljajo javne uprave. Načelo osredotočenosti na uporabnika se zlasti nanaša na končnega uporabnika interoperabilnostnih rešitev. Podjetja bi bilo treba razumeti tako, da vključujejo zlasti mala in srednja podjetja (MSP) ter mikropodjetja, saj dragoceno prispevajo h gospodarstvu Unije.
- (27) Skupni okviri in rešitve, ki se uvedejo ali upravljajo v okviru programa ISA², bi morali v največji možni meri sestavljati interoperabilnostno okolje, da bi olajšali interakcijo med evropskimi javnimi upravami, podjetji in državljani ter zagotavljali, pospeševali in omogočali čezmejno ali medsektorsko interoperabilnost.
- (28) Omogočeno bi moralo biti izvajanje ukrepov v okviru programa ISA² po „iterativni metodologiji“.
- (29) Vse več javnih storitev je „privzeto digitalnih“, zato je treba čim bolj povečati učinkovitost javne porabe za rešitve IKT. Takšno učinkovitost bi bilo treba olajšati tako, da se zagotavljanje teh storitev načrtuje zgodaj ter da se, kadar je to mogoče, omogočita izmenjava in ponovna uporaba rešitev za čim večji izkoristek javne porabe. Program ISA² bi moral prispevati k temu cilju.
- (30) Interoperabilnost in s tem rešitve, ki se uvedejo in upravljajo v okviru programa ISA², so bistvenega pomena za polno izkoriščanje potenciala e-uprave in e-demokracije, saj omogočajo izvajanje enotnih kontaktnih točk in zagotavljanje preglednih javnih storitev od konca do konca, ki prinašajo manj upravnih bremen in nižje stroške.

⁽¹⁾ Odločba št. 1719/1999/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 1999 o nizu smernic, vključno z opredelitvijo projektov skupnega interesa, za čezevropska omrežja za elektronsko izmenjavo podatkov med upravami (IDA) (UL L 203, 3.8.1999, str. 1).

⁽²⁾ Sklep št. 1720/1999/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 1999 o sprejetju niza dejavnosti in ukrepov za zagotavljanje medobratovalnosti in dostopa do čezevropskih omrežij za elektronsko izmenjavo podatkov med upravami (IDA) (UL L 203, 3.8.1999, str. 9).

⁽³⁾ Sklep 2004/387/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o interoperabilnem zagotavljanju vseevropskih e-vladnih storitev javnim upravam, podjetjem in državljanom (IDABC) (UL L 144, 30.4.2004, str. 62).

⁽⁴⁾ Sklep št. 922/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave (ISA) (UL L 260, 3.10.2009, str. 20).

- (31) Podjetja in državljani kot končni uporabniki bi morali imeti tudi koristi od skupnih interoperabilnih storitev za stranke, ki jih je mogoče ponovno uporabiti ter so rezultat boljše integracije postopkov in izmenjave podatkov prek zalednih služb evropskih javnih uprav.
- (32) Unija bi morala pri svojih dejavnostih spoštovati načelo enake obravnave. Državljeni Unije bi morali imeti pravico do enake obravnave s strani njenih institucij, organov, uradov in agencij. Unija bi morala upoštevati tudi zahteve, povezane z bojem proti socialni izključenosti. V zvezi s tem bi bilo treba dostopnost za vse vključiti v razvoj strategij za interoperabilnost javnih storitev po vsej Uniji, pri tem pa upoštevati najbolj prikrajšane državljane in najredkeje poseljena območja, da bi se lahko zoperstavili digitalnemu razkoraku in izključenosti, k čemur je Evropski parlament pozval v svoji resoluciji z dne 20. aprila 2012 o konkurenčnem enotnem digitalnem trgu – e-uprava kot vodilna sila. Izvajanje elektronskih javnih storitev v evropskih javnih upravah zahteva vključujoč pristop (e-vključevanje), ki bo po potrebi nudil tehnično podporo in usposabljanje, da bi zmanjšali razlike pri uporabi rešitev IKT, in vključeval izvajanje prek različnih kanalov, vključno z ohranjanjem tradicionalnih možnosti dostopa, če je to ustrezno.
- (33) Interoperabilnostne rešitve v okviru programa ISA² bi bilo treba razviti ob upoštevanju pravice končnih uporabnikov, da preko svoje storitve internetnega dostopa, določene v Uredbi (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, dostopajo do informacij in vsebin ter jih širijo, uporabljajo in zagotavljajo aplikacije in storitve ter uporabljajo terminalsko opremo po lastni izbiri ne glede na lokacijo končnega uporabnika ali ponudnika ali lokacijo, izvor ali namembni kraj informacije, vsebine, aplikacije ali storitve.
- (34) Program ISA² bi moral biti instrument za posodobitev evropskih javnih uprav. Posodobitev evropskih javnih uprav in povečanje njihove interoperabilnosti pomembno prispevata k dokončni vzpostavitvi enotnega digitalnega trga, da bi državljanom omogočili, da v celoti izkoristijo interoperabilnostne e-storitve, vključno z e-vlado in e-zdravjem, pri čemer bi bilo treba prednostno odpraviti ovire, kot so nepovezane e-storitve. Zaradi nezadostne interoperabilnosti pogosto ni možno izvajati digitalnih storitev od konca do konca in tudi ne uvajati enotnih kontaktnih točk za podjetja in državljane.
- (35) Interoperabilnost je neposredno povezana z odprtimi specifikacijami in standardi ter je odvisna od njihove uporabe. Program ISA² bi moral spodbujati in po potrebi podpirati delno ali popolno standardizacijo obstoječih interoperabilnostnih rešitev. Takšno standardizacijo bi bilo treba doseči ob sodelovanju z drugimi standardizacijskimi dejavnostmi na ravni Unije ter z evropskimi organizacijami za standardizacijo in drugimi mednarodnimi organizacijami za standardizacijo.
- (36) Z zagotovitvijo interoperabilnosti bodo evropske javne uprave ostale dovolj odprte in prožne, da se bodo lahko razvijale in vključevale nove izzive in nova področja. Interoperabilnost je pogoj za to, da se prepreči tehnološka vezanost, omogoči tehnični razvoj in spodbuja inovacije. Z razvojem interoperabilnostnih rešitev in skupnih okvirov bi moral program ISA² prispevati k interoperabilnosti med evropskimi javnimi upravami, pri tem pa upoštevati tehnološko nevtralnost, da bi preprečili vezanost in omogočili večjo konkurenco ter inovacije, ki bodo okrepile svetovno konkurenčnost Unije.
- (37) Posodobitev evropskih javnih uprav je ena od ključnih prednostnih nalog za uspešno izvajanje strategije Evropa 2020 ter enotnega digitalnega trga. V zvezi s tem letni pregledi rasti, ki jih je Komisija objavila leta 2011, 2012 in 2013, kažejo, da kakovost dela evropskih javnih uprav neposredno vpliva na gospodarsko okolje, zato je bistvenega pomena za spodbujanje produktivnosti, konkurenčnosti, gospodarskega sodelovanja, rasti in zaposlovanja. To je jasno izraženo v priporočilih za posamezne države članice, ki pozivajo k posebnim ukrepom za reformo evropske javne uprave.
- (38) Uredba (EU) št. 1303/2013 vsebuje tematski cilj „izboljšanje institucionalnih zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava“. V zvezi s tem bi bilo treba program ISA² usklajevati z drugimi pobudami, ki prispevajo k posodobitvi evropskih javnih uprav, zlasti v zvezi s prizadevanji za interoperabilnost, ter si prizadevati za sinergije z njimi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L 310, 26.11.2015, str. 1).

- (39) Interoperabilnost evropskih javnih uprav zadeva vse ravni uprave: raven Unije, nacionalno raven, regionalno in lokalno raven. Zato je pomembno, da se zagotovi najširša možna udeležba v programu ISA² in da rešitve upoštevajo njihove potrebe, pa tudi potrebe državljanov in podjetij, kadar je to ustrezno.
- (40) Prizadevanja nacionalnih, regionalnih in lokalnih uprav se lahko podprejo s posebnimi instrumenti iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov, zlasti s tistim delom, ki zadeva krepitev institucionalne zmogljivosti, kar vključuje usposabljanje osebja evropskih javnih uprav, kadar je ustrezno. Tesno sodelovanje v okviru programa ISA² bi moralo čim bolj povečati pričakovane koristi teh instrumentov z zagotovitvijo, da so financirani projekti usklajeni z vseevropskimi interoperabilnostnimi okviri in specifikacijami, kot je EIF.
- (41) Ta sklep za celotno obdobje trajanja programa ISA² določa finančna sredstva, ki za Evropski parlament in Svet v letnem proračunskem postopku predstavljajo prednostni referenčni znesek v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾.
- (42) Razmisliti bi bilo treba o možnosti uporabe predpristopnih sredstev za olajšanje udeležbe držav kandidatk v programu ISA² ter za spodbujanje sprejetja in nadaljnega uvajanja rešitev, zagotovljenih v okviru programa, v navedenih državah.
- (43) Program ISA² bi moral prispevati k izvajanju morebitnih nadaljevalnih pobud v zvezi s strategijo Evropa 2020 in Evropsko digitalno agendo. Da bi se preprečilo morebitno podvajanje prizadevanj, bi moral program ISA² upoštevati druge programe in pobude Unije na področju rešitev, storitev in infrastruktur IKT, predvsem IPE, Obzorje 2020 in evropski akcijski načrt za e-vlado za obdobje 2011–2015 iz sporočila Komisije z dne 15. decembra 2010. Komisija bi morala usklajevati te ukrepe pri izvajanju programa ISA², pa tudi pri načrtovanju prihodnjih pobud, ki bi lahko vplivale na interoperabilnost. Zaradi racionalizacije bi bilo treba pri razporedu sej odbora za program ISA², kolikor je možno, upoštevati načrtovane seje, povezane z drugimi zadevnimi pobudami in programi Unije.
- (44) Pri rešitvah, ki se upravljajo v okviru programa ISA² in pri katerih se obdelujejo osebni podatki, bi se morala uporabljati načela in določbe iz prava Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku teh podatkov, zlasti Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Zato bi bilo treba v okviru teh rešitev izvajati ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi bi zagotovili skladnost z zahtevami zakonodaje Unije na področju varstva podatkov. Zlasti bi bilo treba že v izhodišču osebne podatke obdelovati le, če so ustrezni, relevantni in ne preobsežni glede na namen, za katerega se zbirajo. Pri razvijanju in vzpostavljanju interoperabilnostnih rešitev bi bilo treba ustrezno upoštevati učinek na varstvo osebnih podatkov.
- (45) Komisija bi morala pri ocenjevanju programa ISA² nameniti posebno pozornost temu, ali rešitve, ki se oblikujejo in izvajajo, pozitivno ali negativno vplivajo na posodabljanje javnega sektorja in ustrezajo potrebam podjetij in državljanov, na primer z zmanjševanjem njihovega upravnega bremena in stroškov ter spodbujanjem splošne medsebojne povezanosti med evropskimi javnimi upravami na eni strani ter med evropskimi javnimi upravami in podjetji ter državljani na drugi.
- (46) Naročanje zunanjih storitev za namen programa ISA² se, če je to potrebno, izvaja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ ter direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU in 2014/25/EU.

⁽¹⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽³⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (47) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega sklepa bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejemanje tekočega delovnega programa. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (48) Komisija bi morala v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z veljavnim tekočim delovnim programom, kot je na primer tveganje prekinitve zagotavljanja storitve, sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, če je to potrebno zaradi izredno nujnih razlogov.
- (49) Cilji tega sklepa so razvijati, vzdrževati in spodbujati celosten pristop k interoperabilnosti; olajšati učinkovito in uspešno elektronsko čezmejno ali medsektorsko interakcijo med evropskimi javnimi upravami na eni strani ter med evropskimi javnimi upravami in podjetji ter državljani na drugi strani; prepoznavati, oblikovati in upravljati interoperabilnostne rešitve, ki podpirajo izvajanje politik in dejavnosti Unije; ter evropskim javnim upravam olajšati ponovno uporabo interoperabilnostnih rešitev. Ker države članice same ne morejo zadovoljivo doseči teh ciljev, saj bi bila vzpostavitev usklajevanja na ravni Unije, če bi bila izvedena na ravni držav članic, za države članice zelo zapletena in draga, temveč se zaradi njihovega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predmet urejanja in cilji

1. Ta sklep vzpostavlja program za interoperabilnostne rešitve in skupne okvire za evropske javne uprave, podjetja in državljane za obdobje 2016–2020 (v nadaljnjem besedilu: program ISA²).

Cilji programa ISA² so:

- (a) razvijati, vzdrževati in spodbujati celosten pristop k interoperabilnosti v Uniji, da bi se odpravila razdrobljenost v interoperabilnostem okolju v Uniji;
- (b) olajšati učinkovito in uspešno elektronsko čezmejno ali medsektorsko interakcijo med evropskimi javnimi upravami na eni strani ter med evropskimi javnimi upravami in podjetji ter državljani na drugi in prispevati k razvoju učinkovitejše, poenostavljene in uporabniku prijazne e-uprave na nacionalni, regionalni in lokalni ravni javnih uprav;
- (c) prepoznavati, oblikovati in upravljati interoperabilnostne rešitve, ki podpirajo izvajanje politik in dejavnosti Unije;
- (d) evropskim javnim upravam olajšati ponovno uporabo interoperabilnostnih rešitev.

Program ISA² upošteva socialne, ekonomske in druge vidike interoperabilnosti, pa tudi posebni položaj MSP in mikropodjetij, da bi se izboljšala interakcija med evropskimi javnimi upravami na eni strani ter med evropskimi javnimi upravami in podjetji ter državljani na drugi.

2. Program ISA² zagotovi skupno razumevanje interoperabilnosti prek evropskega okvira interoperabilnosti (EIF) in njegovega izvajanja v upravah držav članic. Komisija preko programa ISA² spremlja izvajanje EIF.

3. Program ISA² je naslednik dejavnosti programa ISA ter jih utrjuje, spodbuja in širi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „interoperabilnost“ pomeni zmožnost neenakih in različnih organizacij, da sodelujejo pri vzajemno koristnih in dogovorjenih skupnih ciljih, vključno z izmenjavo informacij in znanja med organizacijami prek poslovnih procesov, ki jih podpirajo, in sicer z izmenjavo podatkov med zadevnimi sistemi IKT;
2. „interoperabilnostni okvir“ pomeni dogovorjen pristop k interoperabilnosti za organizacije, ki želijo sodelovati pri skupnem zagotavljanju javnih storitev, ki v svojem področju uporabe določa sklop skupnih elementov, kot so besedišče, koncepti, načela, politike, smernice, priporočila, standardi, specifikacije in prakse;
3. „skupni okviri“ pomeni referenčne arhitekture, specifikacije, koncepte, načela, politike, priporočila, standarde, metodologije, smernice, semantična sredstva ter podobne pristope in dokumente, sprejete posamezno ali v sklopu;
4. „skupne storitve“ pomeni organizacijske in tehnične zmogljivosti za zagotavljanje enotnega rezultata evropskim javnim upravam, vključno z operacijskimi sistemi, aplikacijami in digitalnimi infrastrukturami generične narave, ki izpolnjujejo skupne zahteve uporabnikov na različnih političnih ali geografskih področjih, skupaj z njihovim podpornim operativnim upravljanjem;
5. „generična orodja“ pomeni sisteme, referenčne in deljene platforme, platforme za sodelovanje ter generične komponente, ki izpolnjujejo skupne zahteve uporabnikov na različnih političnih ali geografskih področjih;
6. „interoperabilnostne rešitve“ pomeni skupne storitve in generična orodja, ki lajšajo sodelovanje med neenakimi in različnimi organizacijami in ki so samostojno financirana in razvita v okviru programa ISA² ali ki so razvita v sodelovanju z drugimi pobudami Unije na podlagi ugotovljenih zahtev evropskih javnih uprav;
7. „ukrepi“ pomeni projekte, rešitve, ki so že v operativni fazi, in spremljevalne ukrepe;
8. „projekt“ pomeni časovno omejeno zaporedje jasno opredeljenih nalog, ki zadovoljujejo ugotovljene potrebe uporabnikov na podlagi postopnega pristopa;
9. „začasno ustavljeni ukrepi“ pomeni ukrepe programa ISA², za katere je bilo financiranje začasno ustavljeno za določeno časovno obdobje, njihov cilj pa še vedno velja, ter se še naprej spremljajo in ocenjujejo v okviru programa ISA²;
10. „spremljevalni ukrepi“ pomeni:
  - (a) strateške ukrepe;
  - (b) obveščanje, predstavljanje prednosti programa ISA² ter ukrepe ozaveščanja, namenjene evropskim javnim upravam ter po potrebi podjetjem in državljanom;
  - (c) ukrepe v podporo upravljanju programa ISA²;
  - (d) ukrepe v zvezi z izmenjavo izkušenj ter izmenjavo in spodbujanjem najboljših praks;
  - (e) ukrepe za spodbujanje ponovne uporabe obstoječih interoperabilnostnih rešitev;
  - (f) ukrepe za izgradnjo skupnosti in povečanje zmogljivosti; ter
  - (g) ukrepe za vzpostavitev sinergij s pobudami, povezanimi z interoperabilnostjo, na drugih področjih politike Unije;
11. „podporni instrumenti za javne uprave“ pomeni interoperabilnostna orodja, okvire, smernice in specifikacije, ki podpirajo evropske javne uprave pri načrtovanju, izvajanju in upravljanju interoperabilnostnih rešitev;
12. „evropske javne uprave“ pomeni javne uprave na ravni Unije ter nacionalni, regionalni in lokalni ravni;

13. „končni uporabniki“ pomeni evropske javne uprave, podjetja, vključno z MSP in mikropodjetji, ter državljane;
14. „ključni elementi, ki omogočajo interoperabilnost“ pomeni interoperabilnostne rešitve, ki so potrebne, da se omogoči učinkovito in uspešno zagotavljanje javnih storitev med upravami;
15. „evropska referenčna arhitektura interoperabilnosti“ ali „EIRA“ pomeni generično strukturo, ki vsebuje načela in smernice, ki se uporabljajo za izvajanje interoperabilnostnih rešitev v Uniji;
16. „evropska kartografija interoperabilnosti“ ali „EIC“ pomeni zbirko interoperabilnostnih rešitev za evropske javne uprave, ki so jih zagotovile institucije Unije in države članice ter so predstavljene v enotnem formatu in izpolnjujejo posebna merila glede ponovne uporabe in interoperabilnosti, ki jih je mogoče predstaviti v okviru EIRA.

Člen 3

Dejavnosti

Program ISA² podpira in spodbuja:

- (a) ocenjevanje, izboljševanje, upravljanje in ponovno uporabo obstoječih čezmejnih ali medsektorskih interoperabilnostnih rešitev ter skupnih okvirov;
- (b) razvijanje, uvajanje, izpopolnjevanje, upravljanje in ponovno uporabo novih čezmejnih ali medsektorskih interoperabilnostnih rešitev ter skupnih okvirov;
- (c) ocenjevanje učinkov predlaganega ali sprejetega prava Unije na IKT;
- (d) prepoznavanje zakonodajnih vrzeli na ravni Unije in nacionalni ravni, ki ovirajo čezmejno ali medsektorsko interoperabilnost med evropskimi javnimi upravami;
- (e) razvoj mehanizmov, ki merijo in količinsko opredeljujejo koristi interoperabilnostnih rešitev, vključno z metodologijami za ocenjevanje prihrankov pri stroških;
- (f) evidentiranje in analiziranje celotnega interoperabilnostnega okolja v Uniji prek vzpostavitve, vzdrževanja in izboljšanja EIRA in EIC kot instrumentov za olajšanje ponovne uporabe obstoječih interoperabilnostnih rešitev in za opredelitev področij, kjer takih rešitev še ni;
- (g) vzdrževanje, posodabljanje, spodbujanje in spremljanje izvajanja evropske strategije interoperabilnosti (EIS), EIF in EIRA;
- (h) ocenjevanje, posodabljanje in spodbujanje obstoječih skupnih specifikacij in standardov ter razvijanje, uvajanje in spodbujanje novih skupnih specifikacij ter odprtih specifikacij in standardov prek platform Unije za standardizacijo in v sodelovanju z ustreznimi evropskimi ali mednarodnimi organizacijami za standardizacijo, kakor je primerno;
- (i) vzdrževanje in objava platforme, ki omogoča dostop do primerov najboljših praks in sodelovanje na podlagi teh praks ter ki deluje kot orodje za ozaveščanje in razširjanje razpoložljivih rešitev, tudi okvirov varnosti in zaščite, ter pomaga preprečevati podvajanje prizadevanj, hkrati pa spodbuja ponovno uporabo rešitev in standardov;
- (j) izpopolnjevanje novih interoperabilnostnih storitev in orodij ter vmesno vzdrževanje in uporaba obstoječih interoperabilnostnih storitev in orodij;
- (k) prepoznavanje in spodbujanje najboljših praks, da bi razvili smernice za usklajevanje pobud za interoperabilnost ter spodbudili in podprli skupnosti, ki se ukvarjajo s vprašanji, pomembnimi za področje elektronske čezmejne in medsektorske interakcije med končnimi uporabniki.

Komisija do 8. septembra 2016 pripravi strategijo za komuniciranje, katere cilj bo izboljšanje obveščenosti in povečevanje ozaveščenosti o programu ISA² in njegovih koristih, ki bo namenjena podjetjem, tudi MSP, in državljanom, ter bo uporabljala uporabniku prijazna sredstva na spletnem mestu programa ISA².

Člen 4

Splošna načela

Ukrepi, ki se uvedejo ali nadaljujejo s programom ISA², morajo:

- (a) temeljiti na uporabnosti in upoštevati ugotovljene potrebe in cilje programa;
- (b) biti skladni z naslednjimi načeli:
  - subsidiarnost in sorazmernost,
  - osredotočenost na uporabnika,
  - vključevanje in dostopnost,
  - zagotavljanje javnih storitev tako, da se prepreči digitalni razkorak,
  - varnost, spoštovanje zasebnosti in varstvo podatkov,
  - večjezičnost,
  - upravna poenostavitev in posodobitev,
  - preglednost,
  - ohranjanje informacij,
  - odprtost,
  - možnost ponovne uporabe in preprečevanje podvajanja,
  - tehnološka nevtralnost, čim večja dolgoročnost rešitev in prilagodljivost;
  - učinkovitost in uspešnost;
- (c) biti prožni ter primerni za uporabo na drugih poslovnih področjih ali področju drugih politik oziroma za to, da se na njih razširijo; ter
- (d) kazati finančno, organizacijsko in tehnično vzdržnost.

Člen 5

Ukrepi

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami in v skladu s členom 8 izvede ukrepe, opredeljene v tekočem delovnem programu, vzpostavljenem na podlagi člena 9.

2. Ukrepi v obliki projektov vključujejo naslednje faze, kadar je to primerno:

- začetek,
- načrtovanje,
- izvedbo,
- zaključek in končno ocenjevanje,
- spremljanje in nadzor.

Faze posameznih projektov so opredeljene, ko se ukrep vključi v tekoči delovni program. Komisija redno spremlja razvoj projektov.

3. Izvajanje programa ISA² se podpira s spremljevalnimi ukrepi.

Člen 6

Merila za upravičenost

Vsi ukrepi, ki se financirajo v okviru programa ISA², morajo izpolnjevati vsa naslednja merila za upravičenost:

- (a) cilje programa ISA² iz člena 1(1);
- (b) eno ali več dejavnosti iz programa ISA² iz člena 3;
- (c) splošna načela programa ISA² iz člena 4;
- (d) pogoje financiranja iz člena 11.

Člen 7

Prednostno razvrščanje

1. Ob upoštevanju odstavka 2 se vsi ukrepi, ki izpolnjujejo merila za upravičenost prednostno razvrstijo v skladu z naslednjimi merili:

- (a) prispevek ukrepa k interoperabilnostnem okolju, ki se meri po tem, kako pomemben in potreben je za to, da se dokončno vzpostavi interoperabilnostno okolje po vsej Uniji;
- (b) področje uporabe ukrepa, ki se meri po njegovem horizontalnem učinku, ko bo zaključen, po zadevnih sektorjih;
- (c) geografski doseg ukrepa, ki se meri po številu udeleženih držav članic in evropskih javnih uprav;
- (d) nujnost ukrepa, ki se meri na podlagi njegovega potencialnega učinka, ob upoštevanju pomanjkanja drugih virov financiranja;
- (e) možnost ponovne uporabe ukrepa, ki se meri po tem, v kakšnem obsegu se njegovi rezultati lahko ponovno uporabijo;
- (f) ponovna uporaba obstoječih skupnih okvirov in elementov interoperabilnostnih rešitev v okviru ukrepa;
- (g) povezava ukrepa s pobudami Unije, ki se meri po ravni sodelovanja in prispevanja ukrepa k pobudam Unije, kot je enotni digitalni trg.

2. Vsa merila za prednostno razvrščanje iz odstavka 1 so enakovredna. Upravičeni ukrepi, ki izpolnjujejo več meril kot drugi upravičeni ukrepi, imajo prednost pri uvrstitvi v tekoči delovni program.

Člen 8

Izvedbena pravila

- 1. Pri izvajanju programa ISA² se ustrezno upoštevata EIS in EIF.
- 2. Da bi se zagotovila interoperabilnost med nacionalnimi informacijskimi sistemi in informacijskimi sistemi Unije, se določijo interoperabilnostne rešitve v zvezi z obstoječimi in novimi evropskimi standardi oziroma javno razpoložljivimi ali odprtimi specifikacijami za izmenjavo informacij in integracijo storitev.
- 3. Uvajanje ali izboljševanje interoperabilnostnih rešitev temelji, kadar je primerno, na izmenjavi mnenj in izkušenj ter izmenjavi in spodbujanju najboljših praks ali pa ga to spremlja. V ta namen Komisija zbere ustrezne deležnike ter organizira konference, delavnice in druga srečanja o vprašanjih, ki jih obravnava program ISA².
- 4. Pri izvajanju interoperabilnostnih rešitev iz programa ISA² se, kadar je primerno, ustrezno upošteva EIRA.

5. Interoperabilnostne rešitve in njihove posodobitve se, kadar je primerno, vključijo v EIC ter dajo na voljo evropskim javnim upravam za ponovno uporabo.
6. Komisija ves čas spodbuja države članice, da se lahko v kateri koli fazi pridružijo ukrepu ali projektu, ter jim to omogoča.
7. Da bi preprečili podvajanje, se, kadar je primerno, pri interoperabilnostnih rešitvah, financiranih s programom ISA², upoštevajo rezultati, doseženi z drugimi ustreznimi pobudami Unije ali držav članic, ter se ponovno uporabijo obstoječe interoperabilnostne rešitve.
8. Da bi kar najbolj povečali sinergije ter zagotovili dopolnilna in skupna prizadevanja, se ukrepi, kadar je to primerno, usklajujejo z drugimi ustreznimi pobudami Unije.
9. Interoperabilnostne rešitve, vzpostavljene ali izboljšane v okviru programa ISA², temeljijo na izmenjavi izkušenj ter izmenjavi in spodbujanju najboljših praks. Program ISA² spodbuja dejavnosti za izgradnjo skupnosti na podlagi okvirov in rešitev splošnega interesa, ki vključujejo ustrezne deležnike, vključno z neprofitnimi organizacijami in univerzami.

Člen 9

Tekoči delovni program

1. Komisija za namene izvajanja ukrepov do 8. junija 2016 sprejme izvedbene akte o vzpostavitvi tekočega delovnega programa za celotno obdobje uporabe tega sklepa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 12(2). Komisija vsaj enkrat letno sprejme izvedbene akte, s katerimi se spremenijo navedeni tekoči delovni program.

V okviru tekočega delovnega programa se opredelijo, prednostno razvrstijo, dokumentirajo, izberejo, oblikujejo, izvedejo, upravljajo in ocenijo ukrepi, promovirajo njihovi rezultati in se ob upoštevanju člena 11(5) začasno ustavi oziroma zaključijo njihovo financiranje.

2. Vključitev ukrepov v tekoči delovni program je odvisna od njihove skladnosti s členoma 6 in 7.
3. Projekt, ki je bil začel ali razvit v okviru programa ISA ali druge pobude Unije, se lahko vključi v tekoči delovni program v kateri koli od njegovih faz.

Člen 10

Proračunske določbe

1. Sredstva se sprostijo ob vključitvi projekta ali rešitve v operativni fazi v tekoči delovni program ali po uspešnem zaključku faze projekta, kot je opredeljena v tekočem delovnem programu in njegovih spremembah.
2. Spremembe tekočega delovnega programa, ki zadevajo dodeljena proračunska sredstva, ki presegajo 400 000 EUR za posamezni ukrep, se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 12(2).
3. Ukrepi v okviru programa ISA² lahko zahtevajo javno naročanje zunanjih storitev, za kar veljajo pravila Unije o javnih naročilih iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 11

Financiranje ukrepov

1. Razvijanje, vzpostavljanje in izboljševanje skupnih okvirov in generičnih orodij se financirajo s programom ISA². Uporabo takih okvirov in orodij financirajo evropske javne uprave.

2. Razvijanje, vzpostavljanje, izpopolnjevanje in izboljševanje skupnih storitev se financirajo s programom ISA². Centralizirano upravljanje takih storitev na ravni Unije se lahko prav tako financira s programom ISA², če je tako upravljanje v interesu Unije in če je ustrezno utemeljeno v tekočem delovnem programu. V vseh drugih primerih se uporaba navedenih storitev financira z drugimi sredstvi.
3. Interoperabilnostne rešitve, ki jih prevzame program ISA², da bi se izpopolnile ali vmesno vzdrževale, se financirajo s programom ISA², dokler jih ne prevzamejo drugi programi ali pobude.
4. Spremljevalni ukrepi se financirajo s programom ISA².
5. Financiranje ukrepa se lahko začasno ustavi ali zaključi v skladu z rezultati spremljanja in nadzora iz člena 5 ter na podlagi ocene, ali ukrep še naprej izpolnjuje opredeljene potrebe, ter na podlagi učinkovitosti in uspešnosti ukrepa.

Člen 12

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za interoperabilnostne rešitve za evropske javne uprave, podjetja in državljane (v nadaljnjem besedilu: Odbor ISA²). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Komisija v izredno nujnih in ustrezno utemeljenih primerih v skladu s postopkom iz člena 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 sprejme akte, ki se začnejo uporabljati takoj. Ti akti ostanejo veljavni največ šest mesecev.

Člen 13

Spremljanje in ocenjevanje

1. Komisija redno spremlja izvajanje in učinke programa ISA², z namenom oceniti, ali njegovi ukrepi še naprej izpolnjujejo opredeljene potrebe. Komisija išče tudi sinergije z dopolnilnimi programi Unije.
2. Komisija odboru ISA², pristojnemu odboru ali odborom Evropskega parlamenta, Svetu in Odboru regij vsako leto poroča o izvajanju in rezultatih programa ISA².

Komisija v okviru tekočega delovnega programa iz člena 9(1) redno spremlja izvajanje in ponovno uporabo interoperabilnostnih rešitev po vsej Uniji.

3. Komisija do 30. septembra 2019 opravi vmesno ocenjevanje programa ISA², končno ocenjevanje pa do 31. decembra 2021, ter v istih rokih sporoči rezultate teh ocenjevanj Evropskemu parlamentu in Svetu. V zvezi s tem lahko pristojni odbor oziroma odbori Evropskega parlamenta pozove oziroma pozovejo Komisijo, naj predstavi rezultate ocenjevanj in odgovori na vprašanja njegovih članov.
4. Pri ocenjevanjih iz odstavka 3 se med drugim preučijo vprašanja, kot so ustreznost, učinkovitost, uspešnost, uporabnost, po potrebi tudi zadovoljstvo podjetij in državljanov, ter trajnost in skladnost ukrepov programa ISA². Pri končnem ocenjevanju se poleg tega preučijo, v kakšnem obsegu je program ISA² izpolnil svoj cilje, kot je ponovna uporaba interoperabilnostnih rešitev po vsej Uniji, pri tem pa se posebno pozornost nameni potrebam, ki so jih izrazile evropske javne uprave.

5. Pri ocenjevanjih se oceni uspešnost programa ISA² glede na doseganje ciljev iz člena 1(1) in skladnost z načeli iz točke (b) člena 4. Doseganje ciljev se meri zlasti na podlagi števila ključnih dejavnikov, ki omogočajo interoperabilnost, in podpornih instrumentov za javne uprave, ki so bili zagotovljeni evropskim javnim upravam in jih te uporabljajo. Kazalniki za merjenje rezultatov in učinkov programa ISA² se opredelijo v tekočem delovnem programu.

6. Pri ocenjevanjih se preučijo koristi ukrepov za Unijo v zvezi z izboljšanjem skupnih politik, opredelijo potencialna prekrivanja in se preuči skladnost s področji za izboljšanje ter se preverijo sinergije z drugimi pobudami Unije, zlasti z IPE.

Pri ocenjevanjih se oceni ustreznost ukrepov programa ISA² za lokalne in regionalne organe, da bi izboljšali interoperabilnost v javni upravi in učinkovitost pri zagotavljanju javnih storitev.

7. Kadar je to primerno, ocenjevanja vsebujejo informacije o:

(a) količinsko in kakovostno opredeljivih koristih, ki jih prinašajo interoperabilnostne rešitve s povezovanjem IKT s potrebami končnih uporabnikov;

(b) količinsko in kakovostno opredeljivih učinkih interoperabilnostnih rešitev, ki temeljijo na IKT.

8. Zaključeni ali začasno ustavljeni ukrepi se še naprej ocenjujejo v okviru splošnega ocenjevanja programa. Ti ukrepi se spremljajo v zvezi z njihovim položajem v interoperabilnostnem okolju v Evropi in se ocenjujejo v smislu sprejemanja s strani uporabnikov, uporabe in možnosti ponovne uporabe.

Člen 14

Mednarodno sodelovanje

1. Program ISA² je odprt za sodelovanje drugih držav Evropskega gospodarskega prostora in držav kandidatk v okviru njihovih zadevnih sporazumov z Unijo.

2. Spodbuja se sodelovanje z drugimi tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ali organi, predvsem v okviru Evro-sredozemskega partnerstva in Vzhodnega partnerstva, ter s sosednjimi državami, predvsem državami Zahodnega Balkana in državami črnomske regije. Program ISA² ne krije s tem povezanih stroškov.

3. Program ISA² spodbuja tretje države k ponovni uporabi njegovih rešitev, kadar je to primerno.

Člen 15

Pobude zunaj Unije

Brez poseganja v druge politike Unije se lahko interoperabilnostne rešitve, ki se uvedejo ali upravljajo v okviru programa ISA², uporabljajo tudi v okviru pobud, ki niso pobude Unije, za nekomercialne namene, pod pogojem, da to ne ustvari dodatnih stroškov za splošni proračun Unije in ne ogrozi glavnega cilja Unije v zvezi z interoperabilnostno rešitvijo.

Člen 16

Varstvo podatkov

Obdelava osebnih podatkov prek rešitev, ki se upravljajo v okviru programa ISA², mora biti skladna z načeli in določbami iz direktiv 95/46/ES in 2002/58/ES ter Uredbe (ES) št. 45/2001.

Člen 17

Finančne določbe

1. Finančna sredstva za izvajanje programa ISA² za obdobje njegove veljavnosti znašajo 130 928 000 EUR.
2. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v mejah večletnega finančnega okvira.
3. Finančna sredstva za program ISA² lahko krijejo tudi stroške dejavnosti priprave, spremljanja, nadziranja, revidiranja in ocenjevanja, ki so stalno potrebne za upravljanje programa in doseganje njegovih ciljev.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2020.

Ne glede na drugi odstavek tega člena se člen 13 uporablja od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2021.

V Strasbourg, 25. novembra 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

N. SCHMIT
